

[Hagen Hagensen.]

det kan vi gøre, når vi når frem til at behandle forslaget i retsudvalget. Jeg synes blot, der er grund til at nævne, at der faktisk må ske en meget grundig undersøgelse af adoptionsforældres egnethed, og man må også tage hensyn til, hvor mange børn der i forvejen er adopteret af de pågældende. Fru Birgitte Oxdam har allerede berørt det med henblik på en ganske særlig sag.

Det er jo nødvendigt, at der kommer en orden i stand, som er rede til at træde i kraft samtidig med bistandsloven, og derfor vil jeg tilsige mit partis medvirken til en hurtig behandling ud fra det hovedhensyn, der er og må være, når vi taler om denne lovgivning, barnets tarv, men det forudsætter også, at der sker en grundig sagsbehandling i hvert enkelt tilfælde. Vi må nærmere se på i udvalget, om det kan gøres bedre. Det er så afgørende for det barn, der skal leve en stor del af sit liv i andre omgivelser, at de er så gode som overhovedet gør. Barnets tarv er det, der først og fremmest skal trækkes frem i denne sag.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal også passe på ikke at gentage for meget af det, der er sagt af de tidligere ordførere. Vi har at gøre med et lovforslag, som vi skal have behandlet hurtigt, fordi det skal træde i kraft til den 1. april, og jeg kan på SFs vegne love, at vi skal gøre vort til, at det får en hurtig behandling.

Også jeg har naturligvis først studset over, at ministeren ikke følger det udvalgsflertal, der står bag ved betænkning nr. 718, men efter at have prøvet at sætte mig grundigt ind i disse i virkeligheden meget svære og meget ømtålige sager, vi har med at gøre her, så finder jeg, at det er den rigtige beslutning, ministeren har truffet. Jeg er enig med ministeren i, at det forslag, vi har liggende her, og som jo ligger ret tæt op ad mindretalsudtalelsen i betænkningen, nok er det, der vil komme til at fungere bedst.

Fru Aase Olesen spurgte ministeren, hvorfor flertalsindstillingen ikke var blevet fulgt. Jeg prøvede selv at vurdere det og skønnede ud fra mine egne synspunkter, og nu kan vi jo se, om ministeren er enig i, at der egentlig er for meget juristeri i det, udvalgsflertallet har foreslået. Selvfølgelig skal de her ting behandles fantastisk juridisk

korrekt, men samtidig er det jo meget, meget vigtigt, at vi tager de menneskelige, de socialpsykologiske, de medicinske faktorer med i betragtning, fordi det, der er det helt afgørende, er, at de hjem, der bliver valgt ud, er hjem, hvor børn kan trives, hvor børn kan udvikle sig, hvor børn kan få en god og positiv opvækst.

Begrebet barnets tarv er blevet nævnt flere gange her, og det lader til, at vi er enige om, at det naturligvis er det, der er det altafgørende i disse sager. Imidlertid er det jo sager, der ofte sætter sindene i bevægelse, ikke alene når vi oplever Brems sagen eller lignende sager, men også når mennesker får afslag på adoptionsbevillinger. Vi har jo set mange gange, at folk ligesom står uforstående over for, hvorfor de får et afslag, når de kender nogen, der har fået en tilladelse, som de sammenligner deres forhold med. Derfor tror jeg, det er meget vigtigt med et adoptionsnævn, der kan være ankeinstans, hvor man kan få prøvet sagerne, så vi sikrer en vis ensartet behandling af disse sager over hele landet, og sådan at folk, der søger om at blive adoptanter, ikke føler, at de ligesom udelukkende er afhængige af de mennesker, der bor i kommunerne, i disse sager. Også af hensyn til koordinationen, ikke mindst når det drejer sig om de udenlandske børn, finder jeg, at adoptionsnævnet er et vigtigt og et rigtigt organ at oprette.

Med hensyn til selve undersøgelsen mener jeg, at det cirkulære, som socialministeren har udsendt i forbindelse med bistandsloven, om undersøgelse i forbindelse med pleje, der har adoption som formål, eller pleje af længere varighed, er et meget grundigt stykke papir, som kan danne et udmærket og grundigt forarbejde og også grundlag for en godkendelse af en adoptionsbevilling. Jeg vil tro, at vi vil kunne oparbejde en praksis, hvor selve undersøgelsesproceduren fra amtets socialcenter ikke behøver at blive vældig lang og omfattende, hvis der fra primærkommunens side ligger en grundig undersøgelse forud. For mig at se er det i og for sig lige så vigtigt, at der er en grundig undersøgelse, inden man anbringer et barn i pleje, da pleje jo ofte kan være langvarig og derfor af lige så stor betydning for det enkelte barn, det drejer sig om, hvor hvert år jo har betydning i dets udvikling. Imid-